

ఓ టు కో సం!

నిడదవేలు మాలతి

“నువ్వు ప్రెసిడెంట్ గా ఎందుకు కంటెస్టు చెయ్యకూడదూ?” అంది శశిరేఖ.

“అవును ఎందుకు చెయ్యకూడదూ?” అన్నాను సాలూచన నభినయస్తూ.

“ఘనకాదు, నిజంగానే చెయ్యి నేను ప్రపోజ్ చేస్తాను.”

“నీ ఓటు గ్యారంటీ అని తెలుసులే. మరొక ఓటు ఏదీ?”

“మరొక ఓటేమిటి?”

“నువ్వు ప్రపోజ్ చేస్తావులే. నెకండ్ చెయ్యి దానికి మరొక ఓటేదీ?”

“యస్ ఫీరియారిటీ కాంప్లెక్స్ లా ఫీలవకు.”

ఆ రోజే మధ్యాహ్నం ఆహార్యదేవి. రెండు రూపాయల డిపాజిట్ (వాస్తవికత కోసం!)తో నవీనామి నేషన్ దాఖలు చేసేశాను. అరుణా దేవి కూడా కంటెస్టు చేస్తున్నట్టు తెలిసి కొంచెం భయంలాంటిది వేసింది. ఆమాటే శశితో అంటే ‘సెవర్ మైండ్’ అంది.

కాన్వెన్షన్ భారీ ఎత్తున ఏర్పాటు చేసింది శశిరేఖ. ఆఖరికి ఆ డెబ్బతో డోలొస్ అందరూ కూడా రిజల్ట్ కోసం ఎదురు చూడసాగారు. “ఫలానా లేడీస్ కాలేజీకి ఎవరు ప్రెసిడెంట్ అవుతారోన”ని. కొందరి దృష్టిలో శశిరేఖే కాండిడేట్ గా గుర్తింపబడింది! తరువాత అలాటి ప్రమాదం జరగకుండా జాగ్రత్త పడ్డాం అనుకోండి.

ఇంకొక నాలుగురోజులు ఎలక్షన్ ఉండనగా ఆదివారం మధ్యాహ్నం వేళ శశివచ్చి, “ఓమాటు కల్పలతని కలుసుకోడం మంచిది. షికారుగా వెళ్ళి వద్దాం.” అంది.

“కల్పలత ఎవరు?” అన్నాను.

“ఫస్టియర్. లే చెప్తా. పద.” అంది వగరుస్తూ

“తనవల్ల పాలిక ఓట్లు సుఖవుగా వచ్చేస్తాయి.”

“పద. స్వంతకారు కూడాఉంది” అన్నాను. (నాకు కాదులేండి!)

“ముందు రుక్మిణిదగ్గరికి వెళ్దాం. తనకి తెలుసు వాళ్ళిల్లు.”

“రుక్మిణి మనతో వస్తుందా?” అన్నాను.

“ఏం?”

“రుక్మిణి మనఅప్పానెంట్ రిలేషన్స్ గదా?”

“అబ్బరాళ్! ఈ-బిన్నవాటికి రిలేషన్స్ గిలేషన్స్ అని పట్టుకూర్చుంటారేమిటి? ఇందులో పెద్దకలి సూచ్యేదేముంది కనక?”

“లేకపోతే ఏ ఎసెంబ్లీలో అయితే మనవాళ్ళని ఆక్రమంగా అమూల్యమైన ఓటు నిదుర్వినియోగం చేస్తారంటావా!”

“కాదుమరి. అక్కడ బంధుప్రీతి చూపిస్తే ఏదోలాభం.”

“ఆ మాటా నిజమేలే. ఇప్పుడలాగే జరుగుతోంది. మనిషి న్యాయాన్యాయాలు విచారించదు స్వలాభం చూసుకొని ఎందుకనో.” అన్నాను.

శశికి ఎవరిమీద విసుగేసిందో, “మనపాటి తెలివితేక” అంది. పోస్టాఫీసు దాటేక కుడివేపు మూడోనందులో పసుపు మేడట. తీరా అక్కడి కొచ్చేసరికి డైలమాలా పడ్డాం. కుడివేపుమేడా? ఎడం వేపుదా?

“టూస్ వేదాం.” అన్నాను.

“నావన్నీ నోట్లూ చెక్కులూ” అందిశశి.

ఆఖరికి డ్రైవర్ దగ్గర ఇచ్చపాపలా అప్పు పుచ్చుకొని టూస్ వస్తే అది ఎడంవేపు మొగ్గింది.

“నువ్వు వెళ్లు మేం కార్టో ఉంటాం.” అంది.

మేం అంటే తను చెల్లెల్ని తీసుకొచ్చింది. ముగ్గురం వెళ్ళడ మేమిటని నా చెల్లెలు కూడావచ్చింది.

“నువ్వురా. నన్ను నేను ఇంట్రడ్యూస్ చేసుకోడ మేమిట”న్నాను.

“ఇంతమంది వెళ్ళడ మేమిటి దండయాత్రలా?”

తప్పనిసరిగా ఒక్కర్నినే వెళ్లాను. గేటు తెరచి వరండా గడిచి, హాలు చేరుకున్నా మానవుల జాడ కనిపించలేదు ఆ భవంతిలో. దిక్కుబిక్కుమంటూ ఉండది.

రెండంగలలో కారు చేరుకున్నాను, “అదే కల్పలతాదేవి ఆంతకపురమైతే దానితో నమస్కారం. పద, వెనక్కిపోదాం. అదేం ఇల్లు? దెయ్యాల కొంపయితే. ఆయింట్లో మనుషులు ఇన్ విజిబుల్ గా గాలిలో తిరుగుతున్నారు. వాళ్లు దెయ్యాలు. నీకెలా తెలిసిందంటావా? రెండుమాట్లు పిలిచాను, “ఎవరూ?” “పస్తన్నా”నన్న మాటలొస్తున్నాయి కాని పస్తన్నా మనిషి జాడలేదు.”

“నీ మొహం. నేను పస్తాను పద.”

“ఉహూ, పస్తానుకాదు. వెళ్లు నేనుమటుకు మరి రాను” అన్నాను.

శశి బలవంతమీద కుడిచేపు ఇంట్లోకి వెళ్లాను. ఎవరో ఒకావిడ సోఫాలో కూర్చొని రేడియో వింటూ, పేపరు చదువుతూ, పనిమనిషికేదో చెప్తూనే నన్ను చూసి “ఎవరుకావాలి?” అంది.

“ఎన్ కల్పలతాదేవి గారి ఇల్లు ఇదేనాండి?”

“ఇది కల్పలతా దేవిగారిల్లు కాదుగాని లత ఇక్కడే ఉంది. లాపలికిరా” అంటూ పనిమనిషికి ‘లత’ని పిలవమని చెప్పింది బహు దర్బాగా.

నేను “మీరు” అంటూంటే, “నువ్వు” అంటూన్న ఆమె అసభ్యతకి నొచ్చుకున్నా నా ఆనవసరం కనక అట్టే పట్టించుకోకుండా గుమ్మం లోనే నిలబడ్డాను.

“లతా నువ్వు ఒక్కేగ్రూపా?”

“ఏమోనండీ. నాది ఇకనిమిక్స్ మెయిన్.”

“ఒహో నువ్వా లతా ప్రెండా?”

“ఊ, ఆ, ప్రేండ్స్ నండీ. అంటే ఇప్పుడు నేనెందుకొచ్చానంటే...”

“ఏదో మాట్లాడుకోవాలి. అంటేనా?”

“వెద్ద సీక్రెట్స్ ఏమీకావండీ?”

“అయితే తరవాత ఎప్పుడై నా మాట్లాడుకో వచ్చున్నమాట.”

“ఇప్పుడు వీల్లేదాండి?”

“పిలులేకేం. వచ్చేస్తుంది. జస్టు ఏ మినిట్. ఇంకకీ నాకు చెప్పకూడని సీక్రెట్ లా ఉంది.”

“చెప్పనిస్తే ఏంలేదండి, ఈ ఎలక్షన్ లో...”

“ఏమిటి? కాన్వాసింగ్ కా?”

నేను కూడా అంతగానే ఆశ్చర్యపోయాను. నిజంగా కాన్వాసింగ్ అంత ఘోర అపరాధమని నాకు తెలీదంతవరకూ.

“అయితే కమ్యూనిస్టువా?”

“కాదండి.”

“కాంగ్రెస్?”

“పార్టీలతో నాకేం ప్రమేయం లేదండీ.”

“ఐస్, ఎవరు కాఫీ ఇస్తే...”

తల తిరిగింది. కల్పలతా వద్దు కామధేనువూ వద్దు, ముం దీవిడని వదుల్చుకుంటే అంటే చాలు అనిపించింది.

“నామాట విని ఇంటికి వెళ్ళిపో, చదువుకొనే వాళ్ళు చదువుకున్నట్టుండక ఇవేం బుద్ధులు. బాగు వడే ఉద్దేశం లేదూ? కొలిస్తే జానెడు లేనివాళ్ళకి ఇదేజబ్బు-పార్టీలూ, ప్రచారాలూను. వెద్దవాళ్లు ఏమో చచ్చి, చెడి, డబ్బుతెచ్చి చదివి ఏదో ఉద్ధరిస్తారనుకుంటే మీరేమీ ప్రపంచాన్నే మర మ్మల్ చేయ సంకల్పిస్తున్నారా ఉంది. నీకు ఎన్నేళ్ళు? నీకు మార్కు తెన్ని?”...

ఆ తర్వాత తాడెక్కెడో వదిలేసి, కార్లో నుండి “ఇంటికి” అన్నాను నీరసంగా. కార్లో శశికి అంతా చెప్పాను.

“కాలేజీ ఎలెక్షన్స్ అని చెప్పలేదూ?” అంది.

“టైమింగ్ దే ఎలాచెప్పను?” అన్నాను.

ఆ సాయంత్రం ఆరుణాదేవి మాయింటికొచ్చింది మర్నాడు కాలేజీకి, మామూలుగా వెళ్ళాను. శశి నాపేపుకోరగా చూస్తూ దూరంగా కూర్చుంది తనదగ్గరకెళ్ళి “ఏ ల్ డ్రా చేసుకొంటున్నా” అన్నాను నవ్వుతూ.

“ఏడవ లేకపోయావ్” అని తనుముఖం చిట్టించి అంటూంటే నాకు నవ్వారలేదు.

శశి ఒకనిముసం ఊకొరుని అంది. “నిన్న మనం వెళ్ళింది ఎవరింటికి తెల్సా?”

“ఊ”

“ఆరుణాదేవి యింటికి?”

ఒక్కక్షణంసేపు తనంటే ఏహ్యాభావం ఏర్ప డింది. కవి అంటాడు ముందుదగా వెనకదగా కుడి ఎడమలదగాదగా అని. ముఖా ముఖ నాలో చెప్పి ఉంటే...

